

St. Frans menighet

Ulfsbakveien 34, 3267 Larvik

☎ 400 00 859 📠 3000.15.45627,

org.nr. 985 873 712

www.stfrans.no, larvik@katolsk.no

Kontortid: Vennligst ta kontakt per telefon

facebook

St. Frans kirke

Larvik katolske gruppe

vøpps

#962556

St. Frans kloster

Ulfsbakveien 36, 3267 Larvik

fransiskanerne@katolsk.no

Sogneadministrator

P. Johannes Vu Manh Hung

☎ 905 25 631

johannes.vu.manh.hung@katolsk.no

Kapellan

P. Dolindo Turek OFM

☎ 403 37 155

dolindo.Turek@katolsk.no

Polsk sjelesorg

P. Kevin Owczarek OFM

☎ 936 63 622

kevin.owczarek@katolsk.no

Diakon

Georg Aker ☎ 950 46 507

Georg.Aker@katolsk.no

Organist

Halvard Brattvoll ☎ 901 39 052

habrattvoll@gmail.com

Piero della Francesca: «Madonna della Misericordia», ca. 1445–1462, Sansepolcro.

Bønn for fedrelandet

Herre, du som er vårt lys og vår frelse,
vi ber deg i dag for vårt fedreland.

Gi vårt folk enhet i trofasthet, håp og
kjærlighet,
slik apostlene holdt sammen i bønn med
Maria, Jesu mor.

Lær oss, under Marias vern og forbønn,
søke ditt åsyn
og bygge samfunnet på sannhet,
rettferdighet og fred.

Velsign alle som tar ansvar for landet vårt,
beskytt familiene, barna og de eldre,
og styrk alle som bærer vitnesbyrd om
Kristus i hverdagen.

La din herlighet lyse i oss,
slik at vi med glede kan tjene hverandre
og leve som ditt folk.

Amen.

1. lesning

Apg 1,12–14

De fortsatte trofast å komme sammen for å be

Da Jesus var blitt tatt opp til himmelen, gikk apostlene ned fra Olivenberget og vendte tilbake til Jerusalem; berget ligger bare en sabbatsvandring fra byen.

Der gikk de opp på den salen hvor de vanligvis holdt til. Det var Peter, Johannes, Jakob, Andreas, Filip og Thomas, Bartolomeus og Matteus, Jakob sønn av Alfeus, Simon som kaltes den nidkjære og Judas, sønn av Jakob. Alle som én fortsatte de trofast å komme sammen for å be, sammen med noen kvinner – blant dem Maria, Jesu mor – og dertil Jesu brødre.

Responsoriesalme

Sal 27 (26), 1. 4. 7–8a

Omkved: Jeg tror at jeg skal få se
Herrens godhet
i de levendes land.

Herren er mitt lys og min frelse,
for hvem skal jeg frykte?
Herren verner mitt liv,
for hvem skal jeg være redd?

Ett lengter jeg etter, det ber jeg om:
Alltid å bo i Herrens hus,
å skue Herrens herlighet,
tre inn i hans hellige tempel.

Herre, hør mitt rop.
Vær nådig og gi meg svar.
Mitt hjerte taler til deg.
Mine øyne søker ditt åsyn.

2. lesning

1 Pet 4,13–16

Og blir dere forhånet for Kristi navns skyld, så regn dere for lykkelige

Kjæreste venner!

Gled dere bare, i samme mål som dere får del i Kristi lidelser, for da skal dere også kunne motta ham med jubel, den dag han trer frem i sin herlighet. Og blir dere forhånet for Kristi navns skyld, så regn dere for lykkelige, for da hviler hans herlighet, ja Guds egen Ånd, over dere. Bare må det ikke skje at noen av dere får lide straff som morder, som tyv eller illgjerningsmann, eller fordi han går andres rett for nær; men får han å lide fordi han er kristen, da må han ikke holde det for noen vanære, men tvertimot prise Gud for kristennavnets skyld.

Halleluja

Jf. Joh 14,18

Halleluja. Jeg lar dere ikke farløse tilbake, sier Herren.
Jeg går herfra og kommer tilbake til dere, og deres glede skal være full og hel. **Halleluja.**

Evangelium

Joh 17,1–11a

Far, la herligheten lyse om din Sønn

På den tid løftet Jesus blikket mot himmelen og sa:

«Far, timen er kommet. La herligheten lyse om din Sønn, for at din Sønn kan kaste glans over deg: Du har gjort ham til Herre over hele menneskeslekten, for at han skal gi evig liv til alle dem som du har gitt ham. Og det evige liv, det er å kjenne deg, den ene, sanne Gud og Ham du har utsendt, Jesus Kristus.

Jeg har kastet glans over deg på jorden, ved å fullføre det verk du gav meg å gjøre. Så gi meg nå, Far, den herlighet hos deg, som jeg hadde før verden var til!

Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker du tok ut fra verden og gav meg. De var dine, og du har gitt dem til meg; og ditt bud har de holdt. Nå vet de at alt du har gitt meg, virkelig er fra deg. Jeg har gitt videre til dem alt hva du har sagt meg, og de har tatt imot det. Og de har erkjent for visst at jeg er kommet fra deg, de har trodd at du har utsendt meg.

For dem ber jeg – ikke for verden, men for dem som du har gitt meg, fordi de er dine. Alt mitt er ditt, som ditt er mitt, og min herlighet lyser i dem. Nå er jeg ikke lenger i verden, men de er i verden; jeg er på vei til deg.»

Refleksjoner

7. søndag i påsketiden

1 Apg 1,12-14 S Sal 27(26),1.4.7-8a 2 1 Pet 4,13-16 E Joh 17,1-11a

Norges nasjonaldag 1 2 Kor 8,1–5. 9–15 S Sal 127,1.2 E Matt 22,15–21

Johannes 17:1–11a markerer begynnelsen på Jesu «yppersteprestelige bønn», som ble ytret rett før hans lidelsesutbrudd. Han ber om herliggjørelse – ikke for ego, men for å åpenbare Guds kjærlighet gjennom korset – og definerer evig liv som å kjenne den eneste sanne Gud og Jesus. Det er et øyeblikk med dyp intimitet, overgang og igangsetting, med fokus på enhet og fullføringen av hans oppdrag. I Johannesevangeliet er korset den ultimate åpenbaringen (herligheten) av Guds kjærlighet til menneskeheten, ikke bare nederlag. Dette er ikke noen enkel teologi å reflektere over. Det trengs tid for forstå hele dybden.

Jesus hevder å ha herliggjort Faderen ved å fullføre det arbeidet som var tildelt ham. Han overgir dette fullførte arbeidet og disiplene sine til Faderen, og understreker at de har holdt Guds ord.

Jesus ber om at disiplene hans (og etterfølgere i dag) må bli bevart i Guds navn og forent, slik som han og Faderen er ett.

Akkurat som Jesus oppfylte sitt oppdrag, er kristne kalt til å ære Gud ved å si «ja» til hans vilje i hverdagens oppgaver, inkludert små gode gjerninger.

Evig liv er å kjenne Gud; denne uken, ta deg tid til stille bønn for å bygge opp denne

relasjonelle kunnskapen i stedet for bare intellektuell forståelse.

Å erkjenne at vi er gitt til Jesus av Faderen gir trygghet, vel vitende om at vi er i trygge hender.

«Jeg har kunngjort ditt navn for dem du har gitt meg.» (v. 6) – Når du reflekterer, tenk over hvem som kunngjorde Guds navn for deg, og hvordan du kan dele den kjærligheten med andre i dag.

Å kjenne Gud og å kjenne Jesus er å erkjenne deres unike plass som kilden og slutten på alt vi har og er. Å kjenne Faderen og Jesus er å ha en så full forståelse som mulig av Jesu budskap og å ha absorbert og forstått fullt ut slik at det blir en naturlig del av deg selv og oss.

Det er å være klar over det, å akseptere det fullt ut som livets hemmelighet, ikke bare i den kommende verden, men her og nå. Alt annet – og det betyr egentlig alt – er sekundært i forhold til dette. Å sette noe annet, uansett hvor opphøyd det er, på førsteplass er å fare vill.

Jesus har gitt Faderen ære ved alt han har sagt og gjort. Nå ber han igjen om at ære må bli gitt ham, for ved å gi ham ære gir vi også hans Far ære. Faktisk er det gjennom Jesus, gjennom vår fullstendige identifikasjon med ham, at vi gir Gud ære.

Jesus ber nå for disiplene sine: «dem du ga meg». Selv om det var Jesus som valgte dem,

er de til syvende og sist Faderens gave for å hjelpe Jesus med å fortsette sitt arbeid på jorden. Jesus takker Gud for at de har erkjent at han kommer fra Faderen, og at de har akseptert hans lære. Og fordi de tilhører Jesus, tilhører de også Faderen, og gjennom dem skal Jesus få herlighet.

Til slutt er de utvalgt fra verden, og likevel vil de forbli i verden, selv om de ikke deler dens verdier. Faktisk vil de gi Jesus ære nettopp ved å utfordre verdens verdier og lede den til det «evige liv» som de har oppdaget gjennom Jesus, og som de allerede har begynt å nyte godt av.

Vi takker Jesus for disiplene hans. Vi takker dem for at de ga oss livets hemmelighet. Vi takker dem for at de ga av seg selv, mange gjennom en martyrdød, for å dele denne hemmeligheten med oss. Vi erkjenner at de, i likhet med oss, hadde mange svakheter, men Jesus virket likevel gjennom dem, og gjennom dem lærte verden Jesus å kjenne.

Til slutt fra Matt 22: *Og de ga ham en denar.* ²⁰ *Så spurte han dem: «Hvem sitt hode og hvem sitt navn er dette?»* ²¹ *De svarte: «Keiserens.» Så sa han til dem: «Gi derfor keiseren det som keiserens er, og Gud det som Guds er.»*

Derfor, kjære dere, så feirer vi 17. mai i stor glede uten dårlig samvittighet.

Hilsen deres diakon

SØNDAGSBLADET - ST. FRANS LARVIK

7. søndag i påsketiden år A – 17. mai 2026

Dugnad lørdag 23. mai kl. 11.00–14.00

Vi inviterer til dugnad lørdag 23. mai fra kl. 11.00 til 14.00.

Det planlegges følgende arbeid:

- rengjøring av menighetssalen og kirken,
- rydding av området foran kirken,
- vindusvask,
- planting av blomster i kassene,
- og ved behov også gressklipping.

Som alltid håper vi på stort engasjement og god hjelp fra menigheten.

Etter dugnaden blir det grilling.

Velkommen!

Invitasjon til menighetsfest på Pinsedag – 24. mai

I anledning pinsehøytiden inviterer vi hjertelig til menighetsfest søndag 24. mai.

Denne dagen blir det én felles messe på norsk, etterfulgt av fest i menigheten.

Vi takker allerede nå for alt engasjement og hjelp i forbindelse med forberedelsene og gjennomføringen av festen.

Inntektene fra menighetsfesten vil gå til støtte for menigheten.

Velkommen!

Kjøkkentjenesten; Rengjøring i menighetslokalet; rengjøring i kirken

Denne uke (3. søn.): fillipinsk (Det blir ikke kirkekaffe etter messen kl. 18.00.)

Neste uke (4. søn.): dugnad og pinsefest

Hendelser

18.05.2026 Mandag

Kl. 18:00 Messe i klosterkapellet
venerasjon av Frans av Assisis relikvier.

19.05.2026 Tirsdag

Kl. 18:00 Messe i klosterkapellet.

20.05.2026 Onsdag

Kl. 18:00 Messe i kirken.

21.05.2026 Torsdag

Kl. 18:00 Messe i kirken.
Tilbedelse med anledning til skriftemål til 20:00.

22.05.2026 Fredag

Kl. 18:00 Messe i kirken.

23.05.2026 Lørdag - Pinsevigilien

Kl. 11:00 Dugnad
Kl. 18:00 Messe i kirken.

24.05.2026 Søndag

Kl. 11:00 Høymesse på norsk.
Pinsefest.